

KLAGANDE

Jaktkritikerna, 802441-4370
[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

MOTPART

Länsstyrelsen i Jämtlands län
831 86 Östersund

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Jämtlands läns beslut 25 juni 2018, dnr 218-4640-2018, bilaga 1

SAKEN

Licensjakt efter björn i Jämtlands län

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

BAKGRUND

Länsstyrelsen i Jämtlands län har beslutat om licensjakt efter högst 100 björnar inom länet. I beslutet anges att jakten får bedrivas under tiden 21 augusti – 15 oktober 2018 eller till dess att jakten avlyses. Skälen för beslutet framgår av bilaga 1.

Förvaltningsrätten har den 18 juli 2018 beslutat att avslå Jaktkritikernas begäran om inhibition och diverse ytterligare yrkanden om ålägganden gentemot Länsstyrelsen Jämtland, särskilda utredningsåtgärder i målet m.m.

PARTERNAS INSTÄLLNING

Jaktkritikerna yrkar att länsstyrelsens beslut ska upphävas och begär ånyo inhibition av beslutet.

Föreningen anför sammanfattningsvis följande till stöd för sin talan. Björn är en skyddad art. Undantaget från det strikta skyddssystem som stadgas i art- och habitatsdirektivet kan inte tillämpas eftersom det inte framgår hur beslutad jakt kan påverka gynnsam bevarandestatus i björnens naturliga utbredningsområde.

2017 års inventering visar att björnstammen har en nedåtgående trend och enligt Rovbase är björnpopulationen nere på cirka 1 800 björnar. Detta är en minskning jämfört med år 2013 då det fanns cirka 2 800 björnar i Sverige. Minskningen beror främst på att jaktuttaget har ökat genom licensjakt, skyddsjakt samt illegal jakt. Gynnsam bevarandestatus är ett statiskt, begränsat och instrumentellt sätt att se på djur, det vill säga att endast så få rovdjur som möjligt tolereras utan att arten utrotas. Det är inte förenligt med ett hållbart bevarande av den biologiska mångfalden på sikt.

Eftersom björnen är en art som reproducerar sig långsamt bör björnförvaltningen drivas på ett adaptivt sätt. Den beslutade licensjakten medför ett onödigt lidande för björnen och står därmed i strid med jaktlagen. Den naturkatastrof som pågår med värme, torka, brist på föda, skogsbränder, brandrök och föroreningar kan medföra oöverskådliga skador och miljökonsekvenser. Försiktighetsprincipen måste råda och det är oklart hur beräkningsmodeller gällande föryngringar kan anses giltiga efter brandkatastrofen. Sökningar i programmet Rovbase visar att ingen ren har dödats av björn i Jämtlands län under år 2017. Att använda uppgifter om rovdjursdödade renar som grund för beslut om licensjakt blir därför fullständigt befängt. Sammanfattningsvis är kriterierna för licensjakt inte uppfyllda.

Länsstyrelsen anser att överklagandet ska avslås och anför bland annat följande. Rovbase används för inventering av rovdjur och är inte att betrakta som ett komplett register över rovdjursdödade renar. Björn orsakar som mest skada för rennäringen under kalvningen och skadan är väl belagd. Med en stor björnpopulation är skadan att betrakta som allvarlig.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser m.m.

Av 3 § första stycket jaktlagen (1987:259) framgår att björn och annat vilt är fredat och får jagas endast om detta följer av jaktlagen eller av föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen.

Av 23 c § jaktförordningen (1987:905) framgår att förutsättningen för att licensjakt efter bl.a. björn ska kunna tillåtas, är att det inte finns någon annan lämplig lösning och att jakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Jakten måste dessutom vara lämplig med hänsyn till stammarnas

storlek och sammansättning samt ske selektivt och under strängt kontrollerade former. Bestämmelsen i 23 c § jaktförordningen ska tolkas mot bakgrund av motsvarande bestämmelser i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (art- och habitatdirektivet).

Enligt art- och habitatdirektivets artikel 1 i anses en arts bevarandestatus vara gynnsam när uppgifter om den berörda artens populationsutveckling visar att arten på lång sikt kommer att förbli en livskraftig del av sin livsmiljö, och artens naturliga utbredningsområde varken minskar eller sannolikt kommer att minska inom en överskådlig framtid, och det finns, och sannolikt kommer att fortsätta att finnas, en tillräckligt stor livsmiljö för att artens populationer ska bibehållas på lång sikt.

EU-domstolen har i en dom den 14 juni 2007 i mål C-342/05 (Europeiska kommissionen mot Finland) uttalat att undantagsbestämmelserna i artikel 16.1 i direktivet ska tolkas restriktivt och att den myndighet som fattat beslutet har bevisbördan för att nödvändiga förutsättningar föreligger för varje undantag. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje åtgärd som påverkar skyddade arter endast tillåts genom beslut som är noggrant och tillräckligt motiverade och som hänvisar till de skäl, villkor och krav som anges i artikel 16.1 i direktivet.

Av den allmänt tillämpliga proportionalitetsprincipen, som också slagits fast av EU-domstolen inom artskyddsområdet (se dom i mål C-76/08, Europeiska kommissionen mot Malta), följer att det undantag från skyddssystemet som en medlemsstat har för avsikt att göra, ska stå i proportion till de behov som motiverar undantaget.

Förvaltningsrättens bedömning

Förvaltningsrätten konstaterar inledningsvis att det saknas anledning att pröva Jaktkritikernas nya begäran om inhibition eftersom målet nu avgörs slutligt. Vidare bedömer förvaltningsrätten målet tillräckligt utrett och vad Jaktkritikerna ånyo anfört om behov av ytterligare utredningar och förtydliganden, föranleder därför inga vidare åtgärder.

Fråga i målet är om länsstyrelsen har visat att kraven för att fatta beslut om licensjakt på sätt som skett är uppfyllda.

Syftet med den beslutade jakten och annan lämplig lösning

Till skillnad från när det är fråga om skyddsjakt så finns det varken i 23 c § jaktförordningen eller i artikel 16.1 e i art- och habitatdirektivet något särskilt syfte angivet som ska vara uppfyllt för att ett beslut om licensjakt ska kunna meddelas. För att det ska vara möjligt att göra en bedömning av om det finns någon annan lämplig lösning eller om undantaget från skydd mot jakt är proportionerligt måste det emellertid finnas ett syfte med licensjakten. Vid prövningen av undantag från det strikta skyddssystemet får det anses ligga inom en överprövande domstols kompetens att göra en prövning av om det syfte som beslutsmyndigheten har angett är acceptabelt i sig (se HFD 2016 ref. 89 och Kammarrätten i Stockholms dom den 14 november 2014 i mål nr 3273-13).

Förvaltningsrätten tar därmed ställning till om de syften som länsstyrelsen har angett till stöd för licensjakten kan anses acceptabla i sig.

Länsstyrelsen framför i huvudsak följande vad gäller syftet med licensjakten. Det huvudsakliga syftet med licensjakten är att minska skadenivåerna för rennäringen och minska stammen mot förvaltningsmålet. Länsstyrelsen

menar att licensjakten är nödvändig för att länet ska närma sig den toleransnivå som framkommer i propositionen En hållbar rovdjurspolitik (prop. 2012/13:191) om maximalt tio procents total förlust för rennäringen. Syftet är också att motverka den skada som björnen orsakar på annan egendom, att ta hänsyn till fåbodnäringens skadebild samt verka för en jämnare geografisk fördelning av björnpopulationen. Därtill framgår det att länsstyrelsen genom sin förvaltning har ambitionen att bibehålla en fortsatt hög acceptans för björn. Skadorna av björn varierar från år till år. Dock medför en tät björnstam att risken för skador och negativa socioekonomiska konsekvenser ökar.

Vad gäller andra lämpliga lösningar för att uppnå de angivna syftena med licensjakten så har länsstyrelsen framfört att förebyggande åtgärder såsom stängsling, bevakning, vallhundar eller flytt av tamdjur inte är möjliga att genomföra på en skala som omfattar ett helt län eller en hel björnpopulation på sikt. Att förflytta björnarna är tveksamt ur ett djuretiskt perspektiv och det är även svårt att hitta områden där befolkningen accepterar utsättning av rovdjur.

Förvaltningsrätten anser att de syften med licensjakten som beskrivs är acceptabla och att licensjakten får anses vara ändamålsenlig i förhållande till syftena. Utifrån den beskrivning som görs av förekomst av björn i länet och redovisningen av vilka överväganden som gjorts rörande annan lämplig lösning för att uppnå de syften som anges i beslutet finner förvaltningsrätten att det inte finns någon annan lämplig lösning än licensjakt.

Gynnsam bevarandestatus

En av förutsättningarna för att licensjakt ska kunna beviljas enligt jaktförordningen är, som nämnts ovan, att jakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos arten i dess naturliga utbredningsområde.

Jaktkritikerna har ifrågasatt de senaste inventeringsresultaten och användningen av kriteriet gynnsam bevarandestatus.

I propositionen En hållbar rovdjurspolitik (prop. 2012/13:191 s. 40 f.) föreslog regeringen att målen för björnstammen i Sverige är att referensvärde för gynnsam bevarandestatus ska vara 1 100- 1 400 individer, och björnens referensvärde för gynnsam bevarandestatus när det gäller utbredningsområdet i Sverige ska vara Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands, Västernorrlands län samt delar av Dalarnas, Gävleborgs och Värmlands län.

Regeringen uttalade att Naturvårdsverket bör ange referensvärdet för gynnsam bevarandestatus inom det föreslagna intervallet. Referensvärdet får där efter inte underskridas (a. prop. s. 34). Riksdagen beslutade i enlighet med regeringens förslag (2013/14:MJU7).

Naturvårdsverket har med stöd av 5 § förordningen (2009:1263) om förvaltning av björn, varg, järv, lo och kungsörn fastställt miniminivån för årliga föryngringar i Jämtland till 36 och i hela landet till 140 (NV-00552-14). Av Naturvårdsverkets delegeringsbeslut avseende björn framgår att inventeringen för perioden 2012-2016 visade att norra rovdjursförvaltningsområdet har berörts av 204 föryngringar, vilket motsvarar 2 040 björnar (NV-02617-18).

Länsstyrelsen har i enlighet med 7 § förordningen (2009:1263) om förvaltning av björn, varg, järv, lo och kungsörn upprättat en rovdjursförvaltningsplan för länet. Av den framgår i huvudsak att Jämtlands län har som målsättning att det ska finnas 650 björnar, men att stammen får fluktuera mellan 500 – 800 björnar.

Av underlaget i målet framgår utifrån att björnstammen i Jämtlands län uppskattas till ungefär 850 björnar år 2018. Förvaltningsrätten finner inte skäl

att ifrågasätta angivna inventeringsuppgifter, vilka måste vara utgångspunkten i bedömningen av om den beslutade licensjakten efter björn försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus. Förvaltningsrätten konstaterar att björnpopulationen såväl nationellt som regionalt överstiger de av Naturvårdsverkets beslutade referens- och miniminivåerna. Länsstyrelsen har också i sitt beslut på ett tydligt sätt redogjort för hur man kommit fram till den beslutade kvoten. I den beskrivningen har man fört ett resonemang i vilket man visar att man tagit hänsyn till olika faktorer som påverkar björnstammens storlek och vilken effekt det beslutade jaktuttaget kan förväntas få i förhållande till möjligheten att fortsatt upprätthålla en gynnsam bevarandestatus för arten. Överväganden har också gjorts i förhållande till inom vilka områden jakt ska få bedrivas och kvoten är anpassad i förhållande till förutsättningarna i de olika områdena.

Det har inte framkommit något som tyder på att det beslutade jaktuttaget om högst 100 björnar inom Jämtlands län medför att Naturvårdsverkets riktlinjer i nämnda delar riskerar att underskridas, detta gäller även med beaktande av sommarens skogsbränder. Förvaltningsrätten bedömer därför att den beslutade licensjakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos björnens bestånd i dess naturliga utbredningsområde, varken regionalt eller nationellt. Vad Jaktkritikerna har anfört i överklagandet motiverar ingen annan slutsats. Likaså har det inte framkommit något som visar att björnstammen är genetiskt sårbar eller att nu beslutad licensjakt på annat sätt riskerar björndjursstammens sammansättning. Förvaltningsrätten finner därför att jakten är lämplig med hänsyn till björndjursstammens storlek och sammansättning.

Selektiv jakt under strängt kontrollerade förhållanden

Det överklagade beslutet innehåller tidsmässiga och geografiska avgränsningar. Beslutet innefattar också en rad villkor för björnjakten som i huvud-

sak motsvarar de villkor som slås fast i Naturvårdsverkets författningssamling 2010:7 om föreskrifter och allmänna råd för länsstyrelsens beslut om licensjakt efter björn.

Slutsats

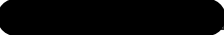
Förvaltningsrätten finner sammanfattningsvis att länsstyrelsen har grund för sitt beslut om licensjakt efter högst 100 björnar eftersom samtliga kriterier för licensjakt bedöms vara uppfyllda. Den beslutade licensjakten bedöms vara proportionerlig i förhållande till björndjursstammens storlek och sammansättning samt med hänsyn till de syften som angetts för jakten. Jaktkritikernas överklagande ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i formulär DV 3109/1 C (se bilaga 2).

lagman

I avgörandet har även nämndemännen ,
och deltagit.

 har föredragit målet.

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Naturvårdsenheten

Beslut

Datum
2018-06-25

Diarienummer
218-4640-2018

Enligt sändlista

Beslut om licensjakt efter björn i Jämtlands län 2018

Länsstyrelsen i Jämtlands län beslutar om licensjakt efter högst 100 björnar i Jämtlands län.

Länsstyrelsens beslutar att detta beslut ska gälla utan hinder av att det överklagas. Hur beslutet kan överklagas framgår av bilaga 1.

Villkor

När får jakten bedrivas?

Jakten får bedrivas från och med den 21 augusti 2018 till och med den 15 oktober 2018, eller den tidigare tidpunkt som jakten i respektive område avlyses.

Hur många djur får fällas?

Jakten omfattar högst 100 björnar fördelat på två huvudjaktområden i länet. Varje huvudjaktområde består av två delområden (bilaga 2 & 3).

Var får djuren fällas?

Område 1 söder om Europaväg 14 (E14).

Antal björnar: Högst 40 björnar får fällas, varav maximalt 20 björnar får fällas inom område 1b.

Område 2 norr om Europaväg 14 (E14).

Antal björnar: Högst 60 björnar får fällas, varav maximalt 30 björnar får fällas inom område 2b.

Delområden

Område 1a: Del av Härjedalens, Bergs och Åre kommuner som ligger norr om väg 501 och 502, väster om väg 84 mellan Linsell och Hedeviden, norr om väg 315 och väster om väg 316, E45 och väg 321, samt söder om E14.

Område 1b: De delar av länet som är belägna söder om E14 och som inte ingår i område 1a.

Område 2a: Del av Åre kommun som ligger norr om E14 och väster om väg 666 och 671 (vägarna mellan Mörsil och Kaxås), i LULEÅ
av Krokoms kommun väster om väg 666 och 671 (vägarna mellan Mörsil och Kaxås), i LULEÅ
norr om väg 675 och 675 (Kaxås-Tulleråsen) och väg 340 (Tulleråsen-Lillholmsjö)
norr om väg 344 (Lillholmsjö-Föllinge) väster och norr om väg 339 (Föllinge-

FÖRVALTNINGSRÄTTEN	
LULEÅ	
2018-07-13	
Målnr:	1828-18
Aktibik:	3 Enhet.

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-06-26

Diarienummer
218-4640-2018

kommungränsen vid Öjån). Del av Strömsunds kommun som ligger väster om Munsvattnetvägen och väg 801, del av Strömsunds kommun som ligger norr om väg 342 och väster om vägarna 814, 998 och 1002 (Lidsjöberg-Norråker).

Område 2b: De delar av länet som är belägna norr om E14 och som inte ingår i område 2a.

Vilka djur får fällas?

Samtliga björnar får jagas oberoende av kön och ålder. Björnhona som åtföljs av ungar samt de ungar som följer björnhona (oavsett ungarnas ålder) får inte fällas. Länsstyrelsen rekommenderar jägarna att inte skjuta ensamma årsungar.

Avlysning

Länsstyrelsen avlyser jakten då det totala antalet djur fällts eller påskjutits och avräknats inom länet eller del av länet eller om jakttiden löpt ut. Länsstyrelsen informerar om avlysningen via telefonsvararen.

Länsstyrelsen tillhandahåller en telefonsvarare med aktuell information om hur många djur som fällts och vad som återstår av tilldelningen. Denna telefonsvarare nås via telefonnummer 010-225 30 70. Informationen uppdateras minst en gång per dygn.

Vilka får utföra jakten?

Person som har jakträtt i områden som omfattas av detta beslut har rätt att delta i jakt efter björn på det jaktområde där denne har jakträtt, under förutsättning att jakträtten omfattar jakt efter björn.

Björnjägarens ansvar

Var och en som jagar björn är skyldig att känna till detta beslut i sin helhet. Vidare ska björnjägaren hålla sig informerad om hur många björnar som återstår av tilldelningen i det jaktområde som jakten bedrivs. Den som jagar en björn sedan jakten är avlyst kan komma att dömas ansvarig för jaktbrott eller grovt jaktbrott om man av oaktsamhet inte hållit sig informerad.

Jaktmedel och jaktmetoder

I Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd om jakt och statens vilt (NFS 2002:18) anges vilka vapen och kulpatroner som får användas vid jakt efter björn.

Halvautomatiska vapen får med stöd av detta beslut laddas med högst sex patroner, en patron i loppet samt fem patroner i ett magasin som är spärrat för fem patroner.

Jaktledarens ansvar

I Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2014:3) för länsstyrelsens beslut om licensjakt efter björn specificeras jaktledarens ansvarsområden gällande björnjakten enligt nedan:

Länssstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-06-26

Diarienummer
218-4640-2018

1. Jakt får inte bedrivas utan att en ansvarig jaktledare är utsedd vid varje jakttillfälle. Vid ensamjakt är den ensamme jägaren jaktledare.
2. Jaktledaren ska före jaktens början informera samtliga jaktdeltagare om villkoren för jakten, kommunikationsbestämmelser, otillåtna skjutriktningar, gränsförhållanden samt om övriga regler som kan behövas för jaktens genomförande. Jaktledaren ska vidare informera om skyldigheten att inneha vapenlicens och giltigt statligt jaktkort.
3. Jaktledaren ska informera skytten om dennes ansvar att rapportera fälld björn till länsstyrelsen i enlighet med 5 b § jaktförordningen. Därutöver ska jaktledaren informera skytten om dennes ansvar att rapportera fälld eller påskjuten björn i enlighet med de villkor länsstyrelsen ställt med stöd av 8 §. Om inte länsstyrelsen har utfärdat sådana villkor ska skytten informeras om anmälningssplikten enligt 5 b § jaktförordningen.
4. Jaktledaren ska inför varje jakttillfälle hålla sig informerad om hur många djur som återstår av tilldelningen i det område där licensjakt bedrivs.
5. Jaktledaren ska inför varje jakttillfälle försäkra sig om att en hund som är särskilt tränad i att spåra skadat vilt ska kunna finnas på skottplatsen inom högst två timmar från påskjutningen i enlighet med 17 § andra stycket jaktförordningen.
6. Ansvarig jaktledare svarar för att kommunikationsvägarna under jakten säkerställer att villkoren för jakten efterlevs.
7. Jaktledaren ska informera varje jaktdeltagare om att han/hon bör vara ansvarsförsäkrad, bör bära röda band eller motsvarande kännetecken under jakten samt att han/hon årligen före jakten bör ha förvissat sig om att vapnet är inskjutet och att han/hon har tillräcklig skjutskicklighet för att bedriva jakt efter björn
8. Jaktledaren ska informera varje jaktdeltagare om riskerna med skadskjutning av björn, uppmana jaktdeltagarna att endast skjuta med stöd och att endast skjuta rena sidoskott mot stillastående björnar

Hundanvändning

Högst två hundar som ställer eller förföljer en och samma björn får användas samtidigt. Länsstyrelsen rekommenderar att hundarna inte byts ut under jakt efter en och samma björn under en och samma dag.

Länssstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-06-26

Diarienummer
218-4640-2018

Åteljakt

Licensjakt efter björn med stöd av detta beslut får bedrivas med hjälp av åtel. En åtel definieras som: *Material som iordningställts i syfte att locka till sig vilt. Vilt som dött av annan orsak än jakt och ligger kvar på den plats det fallit är inte att betrakta som åtel.*

Jakt med åtel är endast tillåten vid platser som iordningsställts i enlighet med villkoren i detta beslut. Upptag av björnsår med hjälp av hund vid en åtel är inte tillåtet.

Jakt efter björn är inte tillåten vid platser som iordningställts i syfte att locka till sig annat vilt än björn och som inte följer villkoren för åteljakt enligt detta beslut.

En person ska vara ansvarig för varje åtel (åtelansvarig). Åtelansvarig ska innan åtling påbörjas anmäla detta samt platsen för åteln till Länssstyrelsen, anmälan sker enligt bilaga 5 i detta beslut.

Efter slutförd licensjakt ska åtelansvarig återrapportera sina erfarenheter senast den 31 oktober 2018 till Länssstyrelsen, enligt blankett som återfinns i bilaga 6.

När får åtling bedrivas?

Åtling får påbörjas efter skriftligt medgivande av Länssstyrelsen och tidigast den 15 juli 2018. Senast tio dagar efter att jakten är avslutad i det aktuella området ska allt åtelmaterial vara bortplockat och åtelplatsen återställd till ett sådant skick att björnar inte förväntas lockas dit.

Var får åtling bedrivas?

Åtelns läge skall uppfylla följande villkor:

- Avståndet till närmaste permanent bebodda hus, till fritidshus som har sophämtning, till åtel avsedd för viltskådning och till permanent anlagd och skyltad campingplats ska vara minst 2 000 m.
- Åtelansvarig ska kontakta eventuella andra personer som under den aktuella perioden bor inom 2 000 m från åteln och upplysa dessa personer om åtelverksamheten.
- Avståndet till väg eller skogsbilväg ska vara minst 200 m.
- Avståndet till vandringsled ska vara minst 500 m.
- Åteln ska inte vara synlig från väg eller vandringsled.

Länssstyrelsen erinrar om att en åtel endast får anläggas efter markägarens tillstånd.

Vilka lockmedel får användas?

Som åtelmaterial får användas: Vilt, slaktrester av vilt, med härkomst från samma eller angränsande kommun. En kropp av vilt eller 25 kg från vilt får användas som åtel. Därtill får användas 25 kg oförädlad vegetabiliskt material eller mindre förädlade vegetabiliska produkter avsedda för utfodring av djur. Mängden åtelmaterial räknas per vecka.

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-06-26

Diarienummer
218-4640-2018

Rester från tamdjur får inte användas. Till tamdjur räknas även ren. Kött från rovdjur eller otestat kött från vildsvin får heller inte användas som åtelmaterial på grund av risk för spridning av parasiter.

Anmälan om fälld eller påskjuten björn

Fälld björn ska anmälas av skytten eller jaktledaren till Länsstyrelsen *utan dröjsmål och senast inom två timmar* efter att djuret fällts. Anmälan av påskjuten björn ska göras snarast av skytten eller jaktledaren till Länsstyrelsen. Påskjutning definieras i detta beslut enligt följande: *Skott har avlossats mot och med avsikt att fälla björn och det har inte konstaterats att björnen har fällts.*

Anmälan ska ske till telefon **010-225 30 40**.

Vid anmälan ska följande anges:

- Namn, adress och telefonnummer till skytten
- Namn, adress och telefonnummer till ansvarig jaktledare
- När björnen fällts eller påskjutits (datum och klockslag)
- Var björnen fällts (jaktområde enligt detta beslut samt koordinater eller plats som går att återfinna på karta 1:100 000)
- Djurets kön och ålder, om det är möjligt att fastställa
- Vilket jaktsätt som användes

I samband med anmälan om fällt djur informerar Länsstyrelsen om hur det ska förfaras med det fällda djuret. Länsstyrelsens besiktningsman kontaktar skytten angående tidpunkt och plats för besiktningen.

Platsundersökning och eftersök av påskjuten björn

Den som påskjutit en björn ansvarar tillsammans med jaktledaren för att eftersök genomförs om platsundersökningen eller andra omständigheter visat på att den påskjutna björnen är skadad.

Eftersök ska genomföras tills dess:

- a. djuret påträffas dött,
- b. djuret påträffas skadat och avlivas,
- c. kulan från det avlossade skottet anträffas på en plats som utesluter att björnen skadats, eller
- d. djuret inte kan anträffas

Länsstyrelsens förordnade besiktningsmän dokumenterar skriftligt hur platsundersökning och eftersök genomförts då djur påskjutits. Jaktledaren ska till Länsstyrelsens besiktningsman redovisa hur platsundersökning eller eftersök genomförts.

Jaktledaren ska uppvisa skottplatsen för Länsstyrelsens besiktningsman och tillsammans med besiktningsmannen och den som påskjutit björnen genomföra en fältkontroll och följa upp vad som skett efter skott. Jaktledaren ska tillsammans med besiktningsmannen

Länssstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-06-26

Diarienummer
218-4640-2018

dokumentera platsundersökning och eftersök på blankett *Påskjuten björn – platsundersökning och eftersök*.

Länssstyrelsen beslutar om den påskjutna björnen ska avräknas från kvoten eller ej. Påskjuten björn avräknas såvida det inte har påvisats genom fältkontrollen att djuret är oskadat.

Besiktning av fälld björn

Länssstyrelsen förordnar besiktningsmän som besiktar samtliga fällda djur. Besiktningsmannen fyller tillsammans med skytten i blankett *Registrering av fälld/död björn* och blankett *Besiktning, provtagning och märkning av fälld/död björn*.

Skytten ska inom ett dygn från det att djuret fällts uppvisa hela det fällda djuret för länssstyrelsens besiktningsman. För att underlätta besiktningsmannens arbete, rekommenderar Länssstyrelsen att skytten sätter in en pinne i munnen på björnen för att hålla den öppen innan likstelheten inträder.

Från alla fällda björnar (inklusive märkta) tar besiktningsmannen följande prover som tillfaller staten:

1. första premolare (liten kindtand),
2. könsdelar,
3. hårprov,
4. hudprov,
5. muskelprov samt
6. i förekommande fall den största spenen från björnhonor.

Proverna sänds, genom besiktningsmannens försorg, till Statens Veterinärmedicinska Anstalt, SVA. Sändare eller annan teknisk utrustning som finns på björnar tillvaratas av besiktningsmannen.

Björnskinnet märks direkt vid besiktning av besiktningsmannen med så kallad transponder (mikrochip), som bevis på att björnen fällts lagligt, varvid bifogad blankett *Besiktning, provtagning och märkning av fälld/död björn* används.

Kraniet ska märkas med mikrochip inom sex månader av kraniets ägare och enligt instruktioner som erhålles vid besiktningen. Ansvarig för att märkning sker är björnens ägare.

Om besiktningsmannen så begär ska skottplats, fallplats samt upptagsplats omgående uppvisas. Om skytten på besiktningsmannens begäran inte uppvisar skottplats, fallplats samt upptagsplats eller om dessa inte kan återfinnas eller om skytten vägrar att visa björnkroppen eller lämna ifrån sig alla proverna, tillfaller hela björnen eller värdet av densamma staten. Björn alternativt delar av björn som inte märks enligt bestämmelserna ovan tillfaller staten.

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-06-26

Diarienummer
218-4640-2018

Samtliga blanketter kan laddas ner från; <http://sva.se/djurhalsa/vilda-djur/stora-rovdjur/dropbox>

Jakträttshavarens rätt till delar av björnen

Under förutsättning att ovan nämnda uppgifter rapporterats, att samtliga prover insamlats samt att jakten i övrigt har skett i överensstämmelse med jaktlagstiftning och med villkoren i detta beslut, tillfaller övriga delar av björnen jakträttshavaren. Jakträttshavaren får överlåta fälld björn till annan person.

En fälld björn som inte tas tillvara får inte lämnas i naturen utan ska av jakträttsinnehavaren lämnas in i sin helhet till Länsstyrelsen. Det innebär att om jakträttsinnehavaren vill tillvarata någon del av björn fälld med stöd av detta beslut ska denne omhänderta hela björnkroppen.

Information

Jakt som inte följer villkoren i detta beslut sker utan stöd av beslutet och i strid med fredningsbestämmelserna i 3 § jaktlagen (1987:259). Straffbestämmelserna för jaktbrott finns i 43 och 44 §§ samma lag.

Länsstyrelsen erinrar om 27 § jaktlagen som säger att jakten ska bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande och så att människor och egendom inte utsätts för fara.

För att undvika skadeskjutningar av björn rekommenderar Länsstyrelsen att jägare som avser att delta i björnjakt övningsskjuter på björnfigur samt avlägger "Björnpasset" eller motsvarande.

Vid användning av automatiska kameror, exempelvis i samband med åteljakt på björn, behöver tillämpliga bestämmelser i dataskyddsförordningen (General Data Protection Regulation, GDPR) kring insamling och hantering av personuppgifter beaktas. Vidare ska även tillämplig lagstiftning i nya kameraövervakningslagen, som träder i kraft 1 augusti 2018, beaktas. Ytterligare information finns på Datainspektionens hemsida; www.datainspektionen.se

Björn som påskjuts i ett jaktområde men faller i ett annat jaktområde avräknas i det jaktområde det fallit om tilldelning återstår i det jaktområdet. Om jakten är avlyst eller inte varit tillåten i området där djuret faller avräknas djuret i det område det påsköts. Om överskjutning sker inom ett jaktområde kommer björnen att räknas av från övriga områden där tilldelning kvarstår.

Fälls björnar med stöd av andra beslut eller dödas på annat sätt under den tid då licensjakt är tillåten efter björn, kommer dessa djur inte att avräknas från licenstilldelningen.

Länssstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-06-26

Diarienummer
218-4640-2018

Försäljning av kött, skinn och kranium

Kommersiella aktiviteter som annonsering, köp, byte, försäljning av björnskin, björnkött eller andra delar av björn samt kommersiell förevisning av björn är förbjuden enligt artikel 8.1 i rådets förordning (EG) 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem.

För björnar skjutna i enlighet med detta beslut kan Jordbruksverkets CITES-intyg^{1,2} om undantag från förbudet inhämtas från Länssstyrelsens besiktningsman. Björnens ägare kan då sälja hela eller delar av djuret vid ett tillfälle till en mottagare. För ytterligare försäljning av delar av björnen krävs nytt/nya CITES-intyg. Om den nye ägaren vill sälja delarna vidare, krävs nytt CITES-intyg från Jordbruksverket. CITES-intyget gäller för handel inom EU. Ytterligare information finns på Jordbruksverkets hemsida: <http://www.jordbruksverket.se/> eller via telefon 036-15 50 00.

Beträffande slakt- och köttthantering hänvisas till Livsmedelsverket (telefon 018-17 55 00) och deras hemsida där det finns information om bland annat köttthantering och viltslakterier.

Bakgrund

I svensk jaktlagstiftning framgår att allt vilt är fredat. All tillåten jakt är således undantag från denna grundregel. Eventuella problem och skador som orsakas av jaktbart vilt ska i första hand regleras genom jakt.

I propositionen *En ny rovdjursförvaltning* (prop. 2008/09:210) skriver regeringen att jakt kan hålla rovdjursstammar på en nivå som inte leder till oacceptabla förhållanden mellan människa och rovdjur. En välreglerad jakt kan vara ett sätt att minska rovdjurs påverkan på bytesdjur, att bibehålla deras skygghet för människor, att stärka lokalbefolkningens delaktighet i rovdjursförvaltningen och att öka acceptansen för rovdjur. Regeringen skriver vidare att björnstammen i Sverige under lång tid har ökat utan att skadefrekvensen har ökat i motsvarande grad. Regeringen menar vidare att björnstammen har gynnsam bevarandestatus och att den normala jaktformen därför bör vara licensjakt. Även om den svenska björnstammen bedöms ha minskat från cirka 3 300 till cirka 2 800 björnar på senare år så är populationen relativt stor. Till följd av populationsminskningen har arten år 2015 återigen tagits upp i den svenska rödlistan och björnen har av Artdatabanken bedömts som nära hotad.

Naturvårdsverket angav i en skrivelse till Europeiska unionen år 2013 att referensvärdet för björnens populationsstorlek i Sverige är 1 400 individer, vilket är den nedre gränsen för att björnstammen ska ha gynnsam bevarandestatus.

¹ CITES-intyget är förenat med en avgift om 350 kronor som Jordbruksverket debiterar

² Jordbruksverkets blankett SJV E9.21

Länssstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-06-26

Diarienummer
218-4640-2018

I propositionen *En hållbar rovdjurspolitik* (prop. 2012/13:191) bedömer regeringen att samtliga rovdjursarter i Sverige har uppnått gynnsam bevarandestatus och menar att Naturvårdsverkets möjlighet till delegering av rätten att besluta om licensjakt till länsstyrelserna bör utökas. Regeringen menar att det är viktigt att det i län där miniminivån för en rovdjursart överskrids ges utrymme för en adaptiv ekosystembaserad förvaltning av denna art, så att hänsyn kan tas till bland annat vikande populationer av bytesdjur och socioekonomiska faktorer. I samma proposition framgår också att toleransnivån för skador på rennäringen orsakade av stora rovdjur ska vara maximalt 10 procent räknat från den aktuella samebyns faktiska renantal.

I den nationella förvaltningsplanen för björn bedömer Naturvårdsverket att licensjakt är en effektiv, kontrollerbar och hållbar del av en aktiv björnförvaltning om den sker i begränsad omfattning. Licensjakt kan tillsammans med andra åtgärder såsom bidrag och ersättningar för skador samt samråd och information, bidra till att minska konflikter mellan människa och björn. När inventeringar visar att stammen ligger över det nationella referensvärdet kan licensjakt utgöra en av flera åtgärder i förvaltningen för att minska risken för socioekonomiska konsekvenser.

Björnpopulationen i Sverige

Björnen är en svårinventerad art eftersom den går i ide på vintern och därmed inte kan inventeras på spårnö. Sedan år 2001 har särskilda DNA-inventeringar genomförts i Västerbottens, Jämtlands, Västernorrlands, Dalarnas och Gävleborgs län. Den senaste uppskattningen av den svenska björnstammens storlek skedde 2015 och gjordes av Skandinaviska björnprojektet³. Denna uppskattning baserades på DNA-inventeringarna i kombination med jägarnas björnobservationer under de första sju älgjaktdagarna, så kallad björnob. Enligt denna beräkning uppskattades björnstammen i Sverige år 2013 bestå av runt 2800 individer.

Tillväxttakten mellan 2008 och 2013 tyder på en nedåtgående trend för björnstammen i Sverige med i genomsnitt 3,2 procent per år under denna period. En trolig förklaring till björnstammens negativa trend är att både licensjakt och skydds jakt på björn har ökat sedan 2005. Björnen är en art som reproducerar sig långsamt och att jaktuttaget har ökat är en bidragande faktor till nedgången. Licensjakten riktas på samtliga ålders- och könskategorier av björn, med undantag av honor med ungar som är fredade.

Utöver björnstammens storlek beskrev björnforskningsprojektet även den årliga tillväxten i björnstammen både nationellt och fördelat på län. Tillväxttakten har beräknats utifrån jägarobservationer av björn under älgjakten från åren 1998 – 2007. Resultaten visade en genomsnittlig årlig tillväxt på 4,5 procent i landet. Det bör påpekas att tilldelningen vid björnjakten ökat mycket kraftigt under den studerade tioårsperioden, vilket borde innebära att tillväxten minskat under perioden. På länsnivå

³ Naturvårdsverket 2013/14 Rovdjursinventering björn Björnstammen i Sverige minskar, ISBN 978-91-620-8702-9

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-06-26

Diarienummer
218-4640-2018

har beståndsutvecklingen beräknats vara stabil i Dalarna och Västerbotten. I Gävleborg, Västernorrland, Jämtland och Norrbotten bedöms stammen ha ökat under perioden 1998 – 2007.

I den av riksdagen antagna propositionen En hållbar rovdjurspolitik (Prop. 2012/13:191) anges följande mål för björnarnas antal och utbredning:

”Målen för björnstammen i Sverige är att björnens referensvärde för gynnsam bevarandestatus när det gäller populationen i Sverige ska vara 1 100–1 400 individer, och att björnens referensvärde för gynnsam bevarandestatus när det gäller utbredningsområdet i Sverige ska vara Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands och Västernorrlands län samt delar av Dalarnas, Gävleborgs och Värmlands län.”

Naturvårdsverket har den 30 oktober 2014 fastställt de regionala och länsvisa miniminivåerna för björn (dnr. NV-00552-14). Beslutet om miniminivåer gäller till och med 29 oktober 2019. Den nationella miniminivån är 140 föryngringar, den regionala miniminivån inom norra förvaltningsområdet (NRFO) är 90 föryngringar och miniminivån inom Jämtlands län är 36 föryngringar. En föryngring motsvarar 10 individer.

Miniminivån för björn anger inte hur många björnar som ska finnas inom respektive län, utan definierar gränsen mellan olika förvaltningsstrategier. Om antalet björnar sjunker under miniminivån bör endast skyddsjakt tillåtas i begränsad omfattning. Så länge björnstammen befinner sig över miniminivån bör emellertid större hänsyn tas till olika intressen, inklusive möjlighet till licensjakt efter björn.

Björnpopulationen i norra rovdjursförvaltningsområdet (NRFO)

Björnstammen inventeras med hjälp av DNA-analyser av insamlad spillning. Samtliga län med en fast reproducerande björnstam har genomfört spillningsinventeringar: Dalarna och Gävleborg år 2001 och 2013, Västernorrland år 2004 och 2015, Västerbotten år 2004, 2009 och 2014, Jämtland år 2006 och 2015, Norrbotten år 2010 och 2016. Enligt populationsuppskattningen för hösten 2008 bedömdes det finnas 2 483 björnar i NRFO.

Länsstyrelserna i NRFO har gemensamt tagit fram principerna för miniminivåer för björn inom förvaltningsområdet och i varje län.

Med hänsyn till att Jämtlands, Dalarnas och Gävleborgs län gemensamt delar den svenska björnstammens södra kärnområde, bör man i framtiden sträva för ett utökat samarbete i förvaltningen av björn över gränsen mellan rovdjursförvaltningsområdena.

Björnpopulationen i Jämtlands län

Hösten 2015 genomfördes en spillningsinventering i Jämtland och Västernorrlands län. Utifrån inventeringsresultatet beräknades det finnas totalt 1 179 individer varav Jämtland berördes av 907 individer. Cirka 65 individer återfanns på båda sidor om länsgränsen mellan Jämtland och Västernorrland. Spillningsinventeringen visade att

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-06-26

Diarienummer
218-4640-2018

björnpopulationen i Jämtland fortfarande har två kärnområden. Kärnområdena finns söder om Sveg mot länsgränsen samt nordväst om Strömsund. Vid spillningsinventeringen visade analysen av könsfördelningen i björnpopulationen att stammen har en högre andel honor än hanar, cirka 60 procent honor och 40 procent hanar. Den högre andelen honor förklaras med att länet har två kärnområden med reproduktiva honor. Unga hanar migrerar längre sträckor än honor och lämnar därför länet i större utsträckning.

Utifrån björnobsen har Skandinaviska Björnprojektet uppskattat tillväxten i björnstammen i länet för perioden 1998 – 2007 till 5,4 procent årligen, samma uppskattning för perioden 2008-2017 visar en negativ trend.

För att öka tydligheten i och förståelsen för rovdjursförvaltningen har Viltförvaltningsdelegationerna vid länsstyrelserna i NRFO beslutat om förvaltningsmål för björn. Förvaltningsmålet anger hur stor björnstam man ska sträva efter att upprätthålla i länet. Viltförvaltningsdelegationen i Jämtlands län har beslutat om förvaltningsmål och förvaltningsintervall för länets björnpopulation. Förvaltningsmålet för länet har beslutats till 65 föryngringar och förvaltningsintervallet till 50-80 föryngringar per år. Målet är att hålla björnpopulationen på en nivå så nära förvaltningsmålet som möjligt men att populationen tillåts att fluktuera inom förvaltningsintervallet.

Skadebild

I samband med toleransnivåarbetet sker en strukturerad samrådsprocess som bygger på att Länsstyrelsen och samebyarna i samråd, och utifrån ett adaptivt förhållningssätt, fastställer hur man lokalt kan upprätthålla en hållbar renskötsel och bidra till en gynnsam bevarandestatus för rovdjuren. Tillvägagångssättet är formaliserat av regeringen⁴, Sametinget och Naturvårdsverket⁵. Tack vare detta arbete har Länsstyrelsen idag bra kvalitativa kunskaper om rovdjursskador i samebyarna, men kvantifieringen av skadebilden är av olika anledningar fortfarande svår.

Enligt Sametingets och Naturvårdsverkets sammanställningar ligger många samebyar på förlustsiffror långt över 10 procent, men skillnaderna mellan samebyarna kan vara stora. Att ta fram konkreta siffror för varje sameby är komplicerat. Detta beror främst på att yttre förhållanden, så som vädret, styr hur bra samlingen av renar fungerar och därmed hur tillförlitliga insamlade siffror är. Det finns idag heller ingen enkel metod för att mäta predationstakten på små renkalvar mellan födseln och kalvmärkningen.

⁴ Regeringsuppdrag Jo2010/2752 till Sametinget av den 16 september 2010

⁵ Sametinget och Naturvårdsverket 2013. Förvaltningsverktyg för förekomst av stora rovdjur baserat på en toleransnivå för rennäringen. Redovisning av ett regeringsuppdrag. – Rapport 6555, Naturvårdsverket

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-06-26

Diarienummer
218-4640-2018

Björnen orsakar främst skador för rennäring genom att döda renkalvar på våren i samebyarnas kalvningsland⁶. Utöver direkta skador, såsom dödade renar, orsakar björnar också indirekta skador genom att stressa renarna och skingra renhjordar. Detta medför både ekonomisk förlust och merarbete för renskötarna. Vidare påverkas också renägarnas psykosociala miljö genom den oro som björnarna sprider genom sin närvaro och den risk för angrepp på renar som detta medför.

Förutom skador för rennäringen orsakar björnen även skador på exempelvis andra tamdjur, bisamhällen och ensilagebalar.

Skäl

Beslutet är fattat med stöd av 5 b, 9b, 23 c, 23 d, 24 d och 59 §§ jaktförordningen (1987:905) och Naturvårdsverkets beslut: Delegering av licensjakt efter björn till länsstyrelserna i mellersta och norra förvaltningsområdet, (dnr. NV-02617-18) den 20 april 2018.

Med stöd av förordningen om ändring i jaktförordningen (1987:905) 15 a § (SFS 2018:639), beslutar Länsstyrelsen om undantag från förbudet enligt 10 § andra stycket att använda halvautomatiska vapen med magasinkapacitet som överstiger två patroner.

I beslutet beaktas skyddsreglerna i artikel 12 i rådets direktiv (92/43/EEG) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, undantagsreglerna beträffande jakt och förvaring av jaktbyte i artikel 16 samma direktiv och Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2010:7) för länsstyrelsens beslut om licensjakt efter björn. Dessutom beaktas Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2014:3) om ändring i Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2010:7) för länsstyrelsen beslut om licensjakt efter björn.

Länsstyrelsens syfte och motivering för beslutet

Viltförvaltningsdelegationen i Jämtlands län har inför licensjakten på björnjakten 2018 beretts möjlighet att lämna motiverade förslag till övergripande riktlinjer för licensjakten, en sammanställning för detta presenteras i bilaga 4.

Viltförvaltningsdelegationen i Jämtlands län beslutade den 7 juni 2018 att licensjakten efter björn fortsatt ska ske med huvudsyfte att minska skadenivåerna för rennäringen. Vidare beslutade Viltförvaltningsdelegationen att syftet också ska vara att ta hänsyn till fåbodnäringens skadebild samt verka för en jämnare geografisk fördelning av björnpopulationen. Åteljakt ska tillåtas enligt Naturvårdsverkets föreskrifter och jaktområdena ska utformas så att jaktens syfte kan uppnås.

⁶ Viltskadecenter 2012:6 Björnpredation på ren och potentiella effekter av tre förebyggande åtgärder
ISBN: 978-91-86331-50-4

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-06-26

Diarienummer
218-4640-2018

Att rovdjuren förorsakar allvarlig skada inom rennäringen har visats i olika sammanhang. Inom ramen av ett regeringsuppdrag har Sametinget och Naturvårdsverket sammanställt förlustsiffror och bedömt olika rovdjursarters påverkan på rennäringen. Kunskapen om rovdjursskador inom rennäringen har legat till grund för regeringens förslag om en toleransnivå på 10 procent som även beslutats av riksdagen.

Antalet björnar som får fällas

Spillningsinventeringen som genomfördes 2015 visade att Jämtlands län berördes av 907 individer vilket är liknande resultat som spillningsinventeringen 2006 (906 individer). Cirka 65 av dessa 907 individer återfanns på båda sidor av länsgränsen mellan Jämtland och Västernorrlands län. Detta betyder att det sannolikt fanns cirka 880 björnar i Jämtlands län 2015. Vid den första spillningsinventeringen 2006 var björnstammen, utifrån björnobsen, sannolikt på tillväxt och nådde sin topp 2008 (bild 2) och därefter har björnstammen minskat med cirka 6 procent fram till 2017. Enligt en beräkning från Skandinaviska björnprojektet uppskattas länets björnpopulation 2018 uppgå till cirka 850 björnar. Med stöd av denna beräkning bedömer Länsstyrelsen att ett uttag av 100 björnar är motiverat för att populationen ska minska mot förvaltningsmålet om 650 björnar samt för att uppnå förvaltningens syfte att minska skador orsakade av björn för rennäringen.

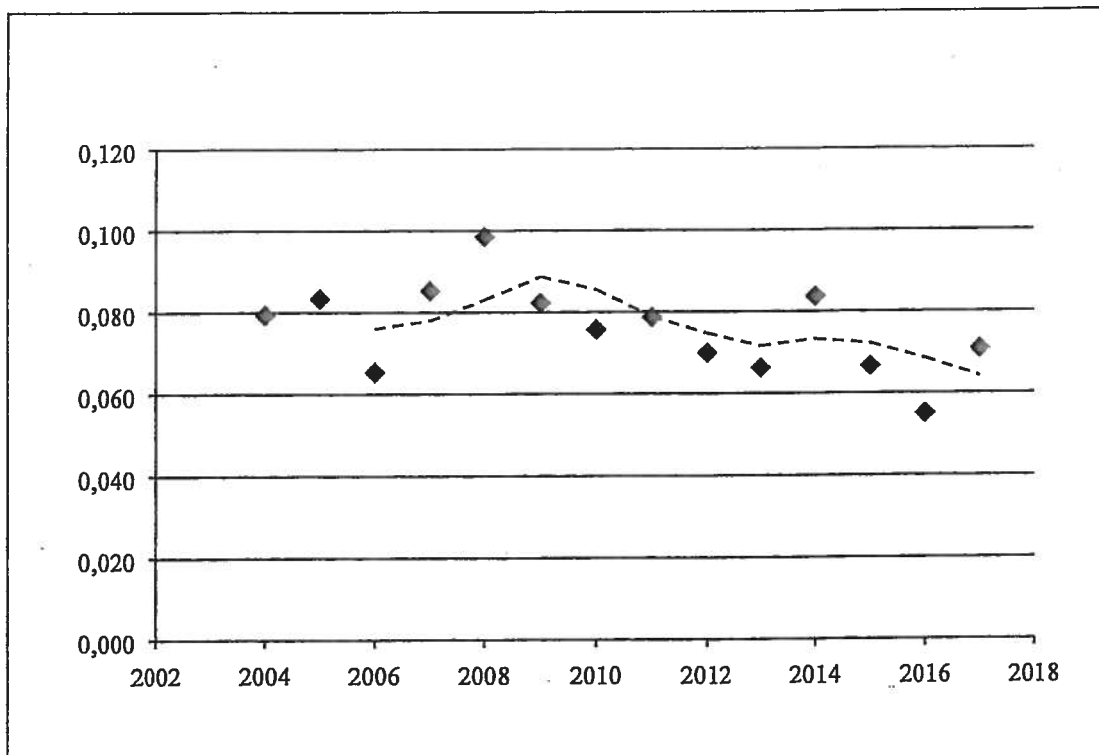

Bild 2: Diagram över antalet björnobservationer/100 mantimmar i Jämtlands län mellan åren 2002-2017. Den streckade linjen indikerar ett treårigt medelvärde.

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-06-26

Diarienummer
218-4640-2018

Licensjaktbeslutet tar i sin tilldelning även hänsyn till de skyddsjakter på björn som genomförts under våren 2018. Under 2018 har Länsstyrelsen fattat skyddsjaktbeslut på totalt 15 björnar varav 11 fälldes. Majoriteten av dessa skyddsjakter har ägt rum i norra halvan av länet.

Länsstyrelsen bedömer att antalet björnar i tilldelningen, områdesindelningen av länet samt villkoren i detta beslut fyller jaktförordningens krav på lämplig hänsyn till stammens storlek och sammansättning. Villkoren i beslutet möjliggör att jakten sker selektivt och under strängt kontrollerande former. Syftet med beslutet är att förebygga skador för rennäringen och minska stammen mot förvaltningsmålet samtidigt som nationella målsättningar för björnstammen beaktas.

Licensjakt kan användas för att reglera björnarnas antal, utbredning, täthet och tillväxt som ett långsiktigt förebyggande verktyg för att nå de uppsatta förvaltningsmålen.

Länsstyrelsen sammantagna bedömning

Länsstyrelsens beslut om licensjakt efter björn håller sig inom ramarna för Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd om länsstyrelsens beslut om licensjakt efter björn samt Naturvårdsverkets delegeringsbeslut. Beslutet följer också intentionerna i den regionala förvaltningen av arten och tar även hänsyn till de nationella målen för björnstammen.

Länsstyrelsen bedömer att licensjakten är ändamålsenlig och att dess förväntade effekter är proportionerliga i förhållande till de syften som presenterats. Licensjakten förväntas minska björnstammen och bidra till att målsättningarna för arten i länet nås, vilket i sin tur för med sig minskade företagsekonomiska, socioekonomiska och psykosociala problem inom rennäringen och andra sektorer av samhället samt ger en ökad acceptans för rovdjur och rovdjursförvaltningen i länet. Licensjaktbeslutet är baserat på bästa tillgängliga data och den senaste forskningen.

Länsstyrelsen kan inte se någon annan lämplig lösning, givet de stora rumsliga och tidsmässiga skalorna som en långsiktig och adaptiv björnförvaltning på populationsnivå behöver hantera. Jaktens omfattning är lämplig med hänsyn till stammens storlek och utbredning. Jakten är selektiv och den sker i begränsad omfattning under strikt kontrollerade former.

Sammantaget bedömer Länsstyrelsen att förutsättningarna för licensjakt enligt gällande regelverk är uppfyllda och att licensjaktbeslutet inte försvårar upprätthållandet av björnstammens gynnsamma bevarandestatus, varken i länet eller i landet som helhet. Länsstyrelsen bedömer vidare att denna jakt bidrar till att hålla björnstammen inom ramarna för länets beslutade förvaltningsintervall, samtidigt som den bidrar till att minska björnarnas negativa effekter på rennäringen och andra delar av samhället.

Länssstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-06-26

Diarienummer
218-4640-2018

Länssstyrelsen bedömer att spillningsinventeringar, likt den som genomfördes 2015, är en viktig del för att få kunskap om björnstammens aktuella storlek i länet. Detta är viktigt eftersom jakten inte bara reglerar antalet djur i populationen utan även påverkar populationens sammansättning som åldersstruktur och könsfördelning och därigenom viktiga parametrar som reproduktion och överlevnad.

Delaktiga i beslutet

Detta beslut har fattats av viltchef [REDACTED] efter föredragande av vilthandläggare [REDACTED]. I den slutgiltiga handläggningen har även naturvårdshandläggare [REDACTED] samt vilthandläggare [REDACTED] deltagit.

[REDACTED]
Viltchef

[REDACTED]
Vilthandläggare

Detta beslut har signerats elektroniskt och saknar därför underskrifter.

Bilagor

Bilaga 1	Hur beslutet kan överklagas
Bilaga 2	Översiktskarta över samtliga jaktområden
Bilaga 3	Detaljkartor över varje område
Bilaga 4	Sammanställning av viltförvaltningsdelegationens förslag till riktlinjer för licensjakten efter björn 2018
Bilaga 5	Ansökan om att anlägga åtel
Bilaga 6	Redovisning av åtel
Bilaga 7	Lathund för björnjägare

Samtliga blanketter för provtagning, besiktning och eftersök kan laddas ner från;
<http://sva.se/djurhalsa/vilda-djur/stora-rovdjur/dropbox>

Sändlista

Naturvårdsverket
Länets samebyar
Länssstyrelserna i norra rovdjursförvaltningsområdet
Länssstyrelsen i Dalarnas län
Länssstyrelsen i Gävleborgs län
Sametinget
Viltskadecenter
Skandinaviska Björnprojektet
Näringsdepartementet
Miljö- och energidepartementet

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Beslut

Datum
2018-06-26

Diarienummer
218-4640-2018

Jordbruksverket
Polismyndigheten
Statens Veterinärmedicinska Anstalt
Naturhistoriska Riksmuseet
Miljödirektoratet (Norge)
Fylkesman i Trøndelag
Viltförvaltningsdelegationen i Jämtlands län
Jägareförbundet Mitt Norrland
Jägarnas Riksförbund

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kamrarrätten i Sundsvall.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.

För att kamrarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet alltid ha kommit in inom tre veckor från den dag beslut meddelades.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kamrarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kamrarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kamrarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nås för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kamrarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.